

Mẹ Tiên Âu Cơ Nhấn Nhủ Đàn Con Việt

1 Con biết không

Ngay từ thuở cách mạng nông nghiệp lúa nước,
Vạn năm trước.
Tổ Tiên mình mở cửa **âm dương** về tận cội nguồn,
Cảm nhận, chuyển tải **Thiên Thư Vô Ngôn của Trời Đất**,
Hòa quyện với lòng người vào dòng sống dân tộc.
Xây dựng nếp sống tương nhượng quần cư hài hòa,
Chan chứa tính người và tình người.
“Lá lành đùm lá rách”.
“May thay ở chốn bình yên,
Thấy người hoạn nạn nữ quên sao đành”.
*“Thương người **bớt miếng mà cho**”.*
*“Thấy người đói khát thì **nhường miếng ăn**”.*

2 Con biết không

Ngay từ thời Vua Hùng dựng nước.
Ông cha mình thần hóa **âm dương**:
Thành mẹ Tiên Âu Cơ với cha Rồng Lạc Long.
Tỏ lòng biết ơn **mẹ cha**, cùng Âm Dương, Đất Trời.
Người thờ người, thờ nhân tính,
Còn gì **nhân bản** hơn.
“Dù xây chín bậc phù đồ,
Không bằng làm phúc cứu cho một người”.

3 Con biết không

Con Rồng Cháu Tiên,
Vừa hiền hòa, **nhân ái**, vị tha, thanh thoát,
Thăng hoa như mẹ Tiên Âu Cơ.
Vừa **trí dũng**, hào hùng, kiên cường bất khuất,
Bao dung như cha Rồng Lạc Long.
Cha dạy khôn, mẹ dạy khéo,
Thuận lý theo thiên nhiên: **“cha khôn mẹ khéo”**.
Mẹ dạy **gói**: tình thương, cha dạy **mở**: trí tuệ,
Với cầm nang dịch lý tâm học:
“học ăn, học nói, học gói, học mở”.

4 Con biết không

Triết lý sống **Tiên Rồng** dạy chúng ta:
Chấp nhận dị biệt,

Đôi lập là bổ sung.

“Rằng trong lẽ phải có người có ta”.

Lấy tình nghĩa làm đầu:

“Một bồ cái lý không bằng một tí cái tình”.

Khước từ bạo lực: *“khôn chẳng qua lẽ khỏe chẳng qua lời”.*

“Chín bỏ làm mười”: **bao dung** đến thế là cùng.

“Một câu nhịn chín sự lành”.

“Lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau”.

Cân bằng lẽ sống thích nghi hài hòa.

5 Con biết không

Tổ tiên mình hợp quần 15 bộ,

Thành **liên bang** Văn Lang.

Dân mình lớn lên từ cánh đồng lúa phì nhiêu.

Đồng lúa cung cấp cho xã hội Việt lẽ sống.

Xây dựng một cấu trúc xã hội vững bền:

Lấy gia đình, nơi trường dưỡng **tình thương**,

Làm đơn vị tâm lý.

Phát triển nếp sống suy tư và tình cảm.

Lấy **xã thôn tự trị** làm đơn vị hành chính,

Phát triển sinh hoạt kinh tế, văn hóa....

Với truyền thống *“phép vua thua lệ làng”*,

Mang tính dân chủ.

Một cơ cấu kỳ diệu.

Dung hợp được tự do và bình đẳng:

“Công bằng là đạo người ta ở đời”.

Một tổ chức **điều hợp** nhân tính tuyệt vời.

6 Con biết không

Uống một ngụm nước trong mát,

Nhớ đến nguồn nước.

Ăn một trái cây ngon ngọt,

Nhớ đến công lao kẻ trồng cây.

“Có cha mẹ mới có ta,

Làm nên nhờ có mẹ cha vun bồi”.

“Công cha như núi Thái Sơn,

Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra.

Một lòng thờ mẹ kính cha,

Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con”.

Hàng ngày phụng dưỡng mẹ cha.

Thờ cúng Tổ Tiên ông bà,

Tỏ lòng nhớ ơn Tiên Nhân.

“Dù ai đi ngược về xuôi,

Nhớ ngày giỗ Tổ mừng mười tháng ba”.

“Tu đâu cho bằng tu nhà,

Thờ cha kính mẹ chính là chân tu”.

7 Con biết không

Người Việt gọi quê hương mình là Nước:
Nước Văn Lang.
Tiên Rồng, một biểu tượng cao đẹp phi thường,
Có một không hai.
Người Việt mình lớn lên có tốt có xấu,
Như mọi người trên quả đất này.
Tiên Rồng hài hòa dạy chúng ta:
Triết lý **Thăng Hoa**,
Như Tiên như Rồng, như nước bốc hơi,
Hài hòa cuộc sống,
Thuận lý theo thiên nhiên.
Xây dựng nếp sống hiện thực nhân bản tâm linh,
Qua biểu tượng **Vuông Tròn** với bánh dày bánh chưng.
Cảm nhận từ **Thiên Thư Vô Ngôn của Trời Đất**,
Làm cho dân mình trường thành:
Phá vỡ định kiến: “*gà què ăn quẩn cối xay*”.
Vượt thoát chấp trước: “*kiến bò miệng chén*”.
Thay đổi cái nhìn:
“*Anh trước tôi sau, quay đầu lại anh sau tôi trước*”.
Khởi điểm là trở về với chính mình.
Tự biết mình với nếp sống tinh thức,
Bên ngoài lẫn bên trong.
“*Người ta đi cấy lấy công,
Tôi đây đi cấy còn trông nhiều bề.
Trông trời trông đất trông mây,
Trông mưa trông gió trông ngày trông đêm.
Trông cho chân cứng đá mềm,
Trời trong biển lặng mới yên tâm lòng*”.
Thăng hoa là **lặng động**,
Sống với nội tâm.
Ông cha ta không dài dòng ngôn từ:
“*Trăm hay là xoay vào lòng,
Ngọn đèn được tỏ trước khêu bởi mình*”.
“*Trăm nghe không bằng một thấy,
Trăm thấy không bằng một lần trải qua*”.

8 Con biết không

Cha Rồng – Mẹ Tiên cùng sánh vai
Dạy chúng ta:
Bình đẳng: “*công bằng là đạo người ta ở đời*”.
Hài hòa: “*hòa cả làng*”.
“*Coi nhau như bát nước đầy là hơn*”.
Tâm tình người Việt không quên chữ **hòa**.
Hòa là chủ đạo liên đới ứng xử.

Hòa giữa thân và tâm, tim và óc, tình thương và trí tuệ.
Hòa trong tương đồng giữa văn hóa mình và văn hóa người.
Hòa giữa người với thiên nhiên.
Hòa cùng vũ trụ.
Hòa giữa người với người,
Cùng nhau chung sống yên vui,
Trong thanh bình thịnh vượng.

9 Con biết không

Triết lý sống Tiên Rồng
Là định hướng của dân tộc mình,
Trong ý nghĩ, lời nói, việc làm.
Tiên Âu Cơ sống trên núi: non **NHÂN**
Rồng Lạc Long sống dưới biển: nước **TRÍ**.
Mẹ Tiên và cha Rồng,
Biểu hiện rạch rỡ của **tình thương và trí tuệ**.
Đạo lý dân tộc mình: *“thương người như thể thương thân”*.
Tâm Việt hồn Việt là tình thương.
*“Thương nhau củ ấu cũng tròn,
Một trăm chỗ lệch cũng kê cho bằng”*.
Thương cha, thương mẹ, thương thầy,
Thương vợ, thương chồng, thương con,
Thương anh chị em cùng bà con họ hàng.
Thương người hàng xóm láng giềng.
Thương đồng bào ruột thịt.
Thương nước, thương nòi, thương người đồng loại.
Yêu thiên nhiên, thương trời thương đất, mẹ chung muôn loài.

10 Con biết không

Âm – Dương Tiên Rồng là **“Đạo Sống Việt”**
Bỏ đạo,
Sống với mộng,
Tự mình tắt đuốc đi đêm:
Là vong thân.
Học tất cả hầu như không học gì,
Ngoài Gậy Thần Sách Ước.
Để lại tất cả,
Hầu như không để lại gì,
Ngoài Tiên Rồng.
Năm đước lễ sinh hóa của Âm Dương, Tiên Rồng
Có gì **không thông**.

11 Con biết không

Người Việt **TRƯỜNG THÀNH**
Thâm nhuần triết lý giáo dục nhân bản tâm linh,
Từ thai giáo đến lớn khôn,

Với tâm học dân tộc:
BIẾN – Hóa – Thăng hoa – Hòa đồng:
Hòa vào dòng sông dân tộc,
Hòa cùng vũ trụ.
Đứng trên hai chân chính mình,
Với tâm Việt hồn Việt,
Tồn tại, phát triển trong xu thế **văn minh nhân bản**,
Uy dũng như cha Rồng Lạc Long,
Nhân ái như mẹ Tiên Âu Cơ.

12 Con biết không

Lọt lòng là đã biết yêu,
Yêu cha,
Yêu mẹ,
Yêu nhiều người thân.
Lớn lên yêu nước,
Yêu dân,
Yêu nòi giống Việt muôn phần thiết tha.
Tình yêu man mác bao la,
Yêu đời quên phắt có ta ở đời.
Yêu lý tưởng, yêu loài người.
Chèo thuyền tể độ vượt đời trầm luân.
Yêu non sông đẹp vô ngần,
Trăng thu Lăng Bạc, hoa xuân Tây Hồ.
Mây non Tản, nước sông Lô.
Đặng Giang nắng sớm, Loa Lư gió chiều.
Lam Sơn, Hồng Lĩnh, Cánh Diều,
Chi Lăng, Vạn Kiếp, dập dìu ngựa xe.
Chương Dương, Hàm Tử đi về,
Cổ Loa, Như Nguyệt sơn khê chập chùng.
Đông Đa, sông Nhĩ, núi Nùn,
Non sông nòi giống Tiên Rồng mến yêu.
Cuộc đời còn có bao nhiêu,
Hiến dâng tất cả bấy nhiêu cho đời.
Trước sau giữ vẹn một lời:
Tình ta dành trọn cho đời ta yêu ⁽¹⁾.

13 Con biết không

Bọc trăm trứng nở trăm con.
Trăm trong ý nghĩa “**tất cả**”
Đều là anh em cùng một mẹ,
Từ lẽ sinh sinh hóa hóa của **Âm Dương**.
Tiên Rồng, Gậy Thần Sách Ước
Dạy đàn con Việt:
Xây tình người, nối vòng tay lớn,
Xóa bỏ biên cương lòng người.

Phát triển tình thương không mang nhãn hiệu.

Xây dựng văn minh **nhân bản**,
Quân bình giữa vật chất và tinh thần,
Tim và óc, khoa học, và tâm học,
Với chế độ tự do dân chủ **đích thực**;
Qua lăng kính nhân bản và nhân chủ.

*Trời Đất sinh Ta có ý không?
Chưa sinh Trời Đất có Ta trong
Ta cùng Trời Đất ba ngôi sánh
Trời Đất in Ta một chữ đồng
Đất nứt Ta ra Trời chuyển động
Ta thay Trời mở Đất mênh mông
Trời che Đất chở Ta thông thả
Trời Đất Ta đây đủ hóa công⁽²⁾.*

14 Con biết không

Đạo sống Tiên Rồng,
Gậy Thần Sách Ước
Dạy đàn con Việt:
Chung sống yên vui,
Cùng phát triển.
Thăng hoa con người và cuộc sống,
Theo chiều hướng tâm linh,
Phát triển **tình thương và trí tuệ**.
Ngay bây giờ và tại đây.

Tủ Sách Việt Thường

www.tusachvietthuong.org

GHI CHÚ:

(1) Lê Cung, Việt Phong, 1998, Trang 106.

(2) Trần Cao Vân.